

Kreds og jeg have holdt paa det i Folkethinget vedtagne Forslag. — Jeg vil tiltræde fuldstændig, hvad der blev udtalt af den høitærede Minister ved denne Sags 1ste Behandling her om, at der er en stor Forskjel mellem Præstens Gjerning og en anden Embedsmands Gjerning; men det er mig umuligt at se, hvorledes Præstens Gjerning skulde blive hæmmet derved, at han fik en fast Pengeløn. Jeg kan ikke tro, at der deri egentlig skulde kunne siges at være Noget, som i mindste Maade kunde være til Skade for hans præstelige Gjerning, hvilken jeg tillægger fuldt saa megen Betydning, som det af den smukke Maade, hvorpaa den høitagtede Minister udtalte sig derom ved 1ste Behandling, fremgaar, at han gjør.

Naar Mindretallet i Udvalget saaledes mente at burde holde paa det fra Folkethinget fremkomne Forslag, saa maatte det naturligvis være samme om at gjøre, dersom det var muligt, at søge at faa de øvrige Medlemmer af Udvalget eller dog idetmindste en Del af dem til ligeledes at gaa ind derpaa, og jeg og min Kollega have derfor ogsaa, saaledes som det findes omtalt i Betænkningen, gjort Forsøg derpaa ved at tilbyde at gaa ind paa visse Ændringer. Navnlige have vi saaledes erklæret os villige til at indskrænke Omraadet for Reformen til Landsbykaldene og altsaa for Tiden at udskyde Præsteembederne i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne af det foreliggende Lovforslag. Fremdeles have vi tilbudt en ikke ubetydelig Forhøielse i Lønningssatserne, idet vi have foreslaaet, at de tvende bedst lønnede Klasser skulde forøges med 100 Embeder, det vil sige, at de skulde omfatte 100 Embeder flere, end der er vedtaget i Folkethinget. Endelig have vi tilbudt, at istedetfor at Indtægterne efter Folkethingets Forslag skulde gaa ind i Statskassen, og Udgifterne igjen tages derfra, skulde Indtægterne indflyde i en særlig Fond. Vi havde, som sagt, troet ved de saaledes antydede Ændringer mulig at kunne finde nogen Smødefommen i Udvalget for Folkethingets Forslag, men da vi ikke fandt en saadan, og da det viste sig, at vi fremdeles kun udgjorde et lille Mindretal, saa foretrak vi slet ikke at stille noget Forslag til Ændrin-

ger, da vi maatte antage, at vi kun vilde opholde Thingets Tid ved at bringe dem under Forhandling.

Jeg har hermed kortelig anført de Grunde, der have været bestemmende for Mindretallets Stilling, idet jeg betragter, hvad jeg saaledes har anført, væsentlig som en Motivering af vor Afstemning. — Jeg skal endnu kun berøre en enkelt Ting, og det er, at saaledes som § 3 i det af Udvalgets Flertal opstillede Forslag er affattet, vil det, hvis dette vedtages, efter al Rimelighed være noget længere, inden den paatænkte Reform kan gennemføres, end det vilde være, dersom det fra Folkethinget fremsendte Forslag blev vedtaget. Jeg kan nemlig ikke forstaa den nævnte § 3 anderledes, end at, naar en Embedsmand eller Enke skal pensioneres, saa maa Embedet blive ved at udrede Pensionen, saafremt den foreslaaede særlige Fond ikke kan udrede samme. Derved vil altsaa Reformen skydes noget ud.

Sonne: Den sidste ærede Taler fremhævede navnlig to Grunde som dem, hvorpaa han støttede sin Formening om, at Lovforslaget var at foretrække i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Folkethinget. Den første af disse Grunde var den, at Forslyttelser derved vilde blive sjældnere. Men dette Diemed vil jo ogsaa blive naaet, saaledes som Lovforslaget nu foreslaas omændret af Udvalgets Flertal. Ogsaa efter dettes Forslag ville Forslyttelser blive betydelig sjældnere for Fremtiden. Det er netop en af Fordelene ved dette Forslag, at det regulerer Embedernes Indtægter saaledes, at Forslyttelser herefter derved gjøres mindre nødvendige. Den anden Grund, som det ærede Medlem anførte til Fordel for den i Folkethinget vedtagne Affattelse, var, at det vilde være fordelagtigere for Præsterne at faa deres Embedsindtægt udbetalt af Statskassen med $\frac{1}{2}$ hver Maaned. Det er imidlertid netop denne sidste Omstændighed, som gjør, at jeg aldeles ikke kan stemme for Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Folkethinget. Efter min Mening ere Præsterne nemlig ikke blot Statsembedsmænd; de ere nok saa meget kommunale eller rettere